

LAB 3.0 Sömlös utredning och familjebehandling – gemensamt arbete i ett antal ärenden

Vi har under sommaren och hösten 2017 gjort ett antal försök i att arbeta på nya sätt för att öka våra familjer/ungdomars delaktighet i kontakt med socialförvaltningen i syfte att skapa bättre sociala tjänster. De försök som har gjorts har varit positiva men medarbetarna har också av olika skäl upplevt det tungt att upprätthålla de förändrade arbetsätten eller att få tiden till att reflektera och planera för att prova något nytt.

För att få kraft och möjlighet att jobba på ett alternativt sätt känner såväl socialsekreterare som behandlare att man behöver stöd av varandra för att kunna prova på nya arbetssätt, genomföra förändringar och utvärdera dessa. Det behövs även en tydligare koppling mellan det som ungdomarna har upplevt som problem i sin kontakt med socialförvaltningen och de problem som medarbetarna upplever som problem i sitt arbete.

Problem utifrån socialsekreterares/behandlares arbetssituation kopplat till ungdomens resa i socialförvaltningen

Identifierat problem – ungdomens resa i socialförvaltningen

”Det tar så lång tid att man tappar hoppet”

”Samma person, inte byta socialsekreterare men möjlighet att byta om det inte finns förtroende”

Flera av medarbetarna anger att det finns brister i samverkan på strukturell nivå mellan utredning och familjebehandling vilket kan göra att processen fördröjs och det tar lång tid innan familjen/ungdomen får den hjälp som de behöver, något som flera av våra ungdomar vittnar om.

Arbetet för att optimera arbetet inom varje enhet har gett sidoeffekter i form av brist på helhetssyn med konsekvensen att familjens/ungdomens behov åsidosätts.

Ett exempel på att stuprörspromatik som är direkt missgynnade för dem vi är till för kan t.ex. vara att man inte eftersöker kompetens inom hela verksamhetsområdet BUF utan ofta enbart vänder sig till kollegor inom sin egen enhet. Det kan t.ex. vara att man inte tar reda på om en familjebehandlare har varit involverad i familjen inför möten utan istället tar med en kollega från utredning. Detta innebär att familjen får träffa ytterligare två nya personer som de behöver berätta sin historia för istället för att använda familjebehandlaren som brobyggare och trygghet. Ett annat exempel kan vara att man genom den strikta uppdelningen i insats och utredning inte tillfullo tillvaratar den bedömning socialsekreteraren gör av lämplig insats, socialsekreteraren får exempelvis enbart beskriva vad som behovet är, inte ge förslag på åtgärd eller hur man ska kunna möta behovet. Ett exempel på detta är att man som socialsekreterare inte har möjlighet att ”matcha” ungdomen/familjen med familjebehandlare utan detta ska göras av personer som inte har träffat ungdomen/familjen. Att hitta rätt kompetens/personlighet/förhållningssätt kan vara avgörande för att ungdomen/familjen ska ta emot stödet.

Sömlös utredning och familjebehandling

För att minska stuprörseffekten vill vi prova ett alternativt arbetssätt med ett fåtal familjer där utredare och familjebehandlare kommer att arbeta mycket tätare ihop och ha ett ökat gemensamt arbete tillsammans i familjerna.

Det ska vara ärenden där man ser att det finns ett behov av att jobba på ett alternativt sätt. Det ska finnas möjlighet för socialsekreterare att tillsammans med ungdomen/familjen arbeta med familjen/ungdomens egna mål såväl som behov och åtgärd.

Det kan även finnas tillfällen då ungdomen/familjen önskar ha kvar socialsekreteraren som insats och hen bedömer att hen har kompetensen att göra detta. I dessa fall kommer socialsekreteraren att kunna använda familjebehandlaren som ett bakomliggande stöd och bollplank även om det är socialsekreteraren som kommer att vara familjens primära kontakt på socialförvaltningen.

Förutsättningar för att genomföra ovanstående

Socialsekreterare och familjebehandlare som ingår i försöket kommer att behöva utrymme att arbeta med dessa ärenden på ett alternativt sätt. Bedömningen är att detta arbetsätt inledningsvis kräver att de som ingår i arbetet har utrymme för att prova nytt och arbeta med konstruktiv utveckling av arbetet.

Viktigt med en tillåtande miljö och att det finns en tillit att man har agerat på det sätt man bedömer bäst. Att prova något nytt innebär också att vi måste våga göra fel. Här är ledarskapet av stor vikt.